

FRANC ZOREC

DOMOBRANEC = NARODO-BRANEC

Govor pri domobranski proslavi, 4. junija 2000
v Slovenski hiši

Vsakoletna dolžnost, da se javno spomnimo Slovencev pomorjenih za cilje revolucije, nas veže vse, ki trpimo posledice tistih časov, in naše potomce, da se zamislimo in združimo v duhu. Obnovimo ideale, za katere so naši sovrstniki doživeli tako strašen konec.

Naj bo prva misel namenjena vam, ki ste preživeli od leta 41 do danes. Število se krči. Spomin na preteklost je boleč. Ne samo izguba domačih, domovine, imetja. Bolijo preziri in poniževanja, katera moramo prenašati že 55 let. A to samo zato, ker oblastniki skušajo s krivičnim obsojanjem zatajiti resnico. A zločin je prevelik, pred Bogom, pred narodom in pred vsem človeštvom, da bi ga lahko skrili.

Krščanska etika nas je družila; v njej smo rastle in jo doživljali. Je naš način življenja.

Nismo mogli doumeti za nas tuje ideologije, ki je obljubljala nov, boljši način življenja, če pa smo vedeli, da brez dela ni uspeha. Kdo so to učili? Delomrzneži, domišljavci, lenuhi in predvsem nedostudirani študentje. Takih ljudi se je poslužil svetovni komunizem. Način, s katerim so nas hoteli prisiliti v njih vrste, nas je samo utrdil. Oni so iz revolucionarne prakse že v naprej vedeli, da se bomo uprli, dali so nam ime „reakcionarji“. Za njih smo to še danes, čeprav je njih revolucija propadla. Ko še ni bilo nobenega partizana, samo bili zanje „reakcija“. Namen so imeli uničiti vse, kar je bilo narodnega in krščanskega, s Sovjetsko Zvezo in mednarodnimi komunisti pa ustanoviti nov red, ki je v praksi človeško družbo spreminjal v brezpravno množico: ustanovili so novo hierarhijo in rdečo samozvano aristokracijo, ki pa je bila slabša od vseh doslej obstoječih.

Zaradi neopravičljive izdaje zaveznikov smo se znašli v precepu med svobodo in smrtjo. Ne samo mi, tudi mnogi drugi so doživeli isto usodo.

Eni prodajajo živalsko meso, drugi človeško. Najgrša kupčija, ki jo je za človeka mogoče misliti. Mi smo to doživeli. Cvet našega naroda leži pobit, širom naše domovine. Domobranci so bili prodani za Korosko in Trst.

Malo nas je še, ki smo vse to doživeli. Večina se je v teh zadnjih petinpetdesetih letih pridružila tistim, katerim so s silo vzeli življenje.

Vendar nastali so novi rodovi. Nekateri ste bili še tam rojeni, drugi izven Slovenije, širom sveta.

Današnji dan nas družijo. Daje nam nove naloge v novem času, da resnica ne bo nikdar zatrta in pozabljena.

Svetovni zakon je, da zločin nad človeštvom ne zastara! Torej, da zadostimo resnici, smo vsi dolžni pričati, kaj so storili z našimi domobranci, ženami in otroki. Njihovi morilci živijo z narodu nakradeno lastnino, pa nam govorijo o človekovih pravicah. Zaradi pripadnosti domobrantsvu, zaradi odpora komunizmu, smo načrtno ignorirani, ne obstajamo, pa čeprav je

Nad. na 3. str.

Un nuevo aniversario

Todos los años en el mes de junio los eslovenos conmemoramos el aniversario de nuestra tragedia nacional. Fue un verdadero holocausto, ocurrido en 1945, cuando nuestro ejército fue asesinado por las tropas comunistas.

Fue al término de la Segunda guerra mundial. Debido a los pactos internacionales Eslovenia quedó bajo la órbita comunista. Ante el avance del ejército rojo los "domobranci", combatientes anticomunistas, acompañados por miles de civiles, se retiraron hacia Vetrinje, en Austria. Allí todos los integrantes de este ejército nacional esloveno fueron desarmados por orden del comando inglés y

entregados a las tropas comunistas. Estas, violando las leyes internacionales y sin tener en cuenta que las hostilidades habían terminado hacía ya mucho tiempo, los mataron y tiraron sus cadáveres a profundas fosas en los bosques de Kocevje.

Fueron doce mil muertos, doce mil jóvenes y hombres, toda una generación masculina, un verdadero genocidio para este pequeño pueblo.

Hoy, al recordar esos tristes acontecimientos, rendimos un sincero homenaje de agradecimiento a nuestros héroes. Su martirio no ha sido en vano. Fue y seguirá siendo la semilla de la libertad definitiva del pueblo esloveno.

Ministri znova na volitve

Kot smo prejšnji teden videli, so pri potrditvi ministrov levičarji zagodli Bajuku.

Pozneje se je izvedelo, da so v volilni komisiji razpravljali o tistih dveh glasovnicah, ki sta bili dvomni. Sicer je desnica trdila, da sta neveljavni, a levičarski člani so z „absolutno gotovostjo“ trdili, da nista jasni ter da je treba glasovanje ponoviti. In so zmagali.

Ko so Bajuk in ministri vložili tožbo na Vrhovno sodišče, jih je preganjal čas. Namreč v teku 10 dni po izgubljenih volitvah je treba vložiti novo listo ministrov, drugače zapade mandat.

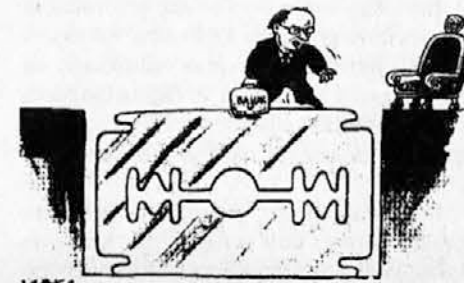
Bajuk je tudi prosil vrhovno sodišče, da naj najprej zadrži ta rok, ki naj bi pričel teči šele po odgovoru sodišča. Toda sodišče ni ugodilo tej nameri, iz česar lahko vidimo, kam škilijo tamkaj. Tako je Bajuk moral v petek vložiti novo listo v Državni zbor. Nekaj ministrov je bilo sicer odločenih, da ne kandidirajo več, a Bajuk jih je končno pregovoril, tako da je vložil nespremenjeno listo ministrov.

Ker je bilo pri prejšnjih volitvah neznao kdo in kaj je volil (ker so bile volitve tajne) in so se čedalje bolj širili glasovi, da stranke nadzorujejo svoje poslance kako volijo, kar ni bilo ravno lepo, so v hitrici sprejeli zakon, da so volitve za potrditev vlade javne. Ne ve se še, ali bodo pritiskali na gumb ali dvigali roke. Na vsak način bomo videli, če res držijo trditve levih, da nekaj desnih poslancev ni volilo za Bajuka.

Sicer se pa širijo glasovi, da nobena zahodna demokratična država ne postavlja ministrov, kar je bila izključna pravica predsednika vlade. In če hočejo v EZ bodo morali spremeniti ta zakon, ki je še ostanek starega delegacijskega sistema.

V Državnem zboru so takoj pričeli v Drnovškovi liberalni stranki ter v Združeni listi, skupaj z upokojenci in Jelinčičem, zahtevati, da pridejo ministri še enkrat pred komisije, prav gotovo pa tisti, ki so govorili o „balkanizaciji“ Slovenije. Glavni namen je zadrževati proces, tako da nastane med ljudmi dolgčas in mnenje, da Bajukova vlada ni zmožna niti priti skozi parlament.

Pričeli bodo z novim krogom volitev to

sredo. Približno tedaj pa bo verjetno odgovorilo vrhovno sodišče. Do sedaj se niti ni izjavilo, če je pristojno ali ne. Vse časopisje - levo seveda - je mnenja, da ne bo sprejelo tožbe v pretres, ker naj bi bili nepristojno.

Tako bo verjetno ves proces potrditve ministrov trajal še lepo število dni. Med tem pa po časopisih pišejo najrazličnejše prikrite in neprikrite kritike Bajuka, češ da ni sposoben v Sloveniji kaj narediti. Zgleda, da je prišlo povelje, da ga razglašajo za Janševo lutko, da se SLS in SKD samo kregata in da nimata nič besede, da ima Janša večino ministrov (kar ni res) in tako hoče vladati.

Pripravljajo se že, da bi prišel nazaj Drnovšek in prevzel vlado do novembra, ko naj bi bile volitve po starem načinu. Tako bi poslanci vlekli plačo do tedaj, na volitvah pa spet skušali zmagati.

NATO POHVALI BAJUKA

Predsednik vlade dr. Andrej Bajuk je prejel pismo generalnega sekretarja zveze NATO Georgea Robinsona. Ta v njem izraza zadovoljstvo nad njenim nedavnim srečanjem v Sloveniji. Pogovori so okrepili njegovo oceno o širokem strankarskem soglasju glede slovenskega pristopa zvezi NATO in integracije v evroatlantske strukture. Robinson je bil posebej vesel izkazane odločenosti Slovenije, da nadaljuje proces približevanja, in njene pripravljenosti za zagotovitev potrebnih sredstev za reformo obrambnega sistema. Kot so sporočili iz Bajukovega kabineta, je generalni sekretar zveze NATO še zapisal, da sta organizacija njegovega obiska in izražena doslednost v zunanji politiki nanj naredili močan vtis.

Spomenica Kongresa SDS- Argentina Državnemu zboru Republike Slovenije

Zahtevamo popravo vseh krivic nasilja komunistične revolucije.

Zahtevamo vrnitev vse podržavljene in ukradene imovine.

Zahtevamo razveljavitev vseh političnih obsodb in njih posledic.

Zahtevamo odpravo vseh privilegijev kakršnekoli oblike.

Zahtevamo zakon pravice vsem žrtvam revolucije.

Zahtevamo, da se v zakon vojnih veteranov vključijo vsi protikomunistični borci z vsemi priznanji kot partizani, vključno dopolnilo pokojnine od leta 1945.

Zahtevamo, da se v zakon žrtev vojne vključijo vsi interniranci, zaporniki, talci, preseljenci, tako preživeli kot pokojni.

Zahtevamo, da se z narodnega ozemlja odstranijo vsi spomeniki, plošče in napisi, ki predstavljajo ali poveljujejo Tita, Kardelja, Kidriča in vse revolucionarje, odgovorne za umore. Zahtevamo, da se uredi meddržavne pogodbe, ki bodo urejale in priznale delavno dobo vračajočih se rojakov v domovino, prav tako diplome, pokojnine in socialna zavarovanja.

Buenos Aires, 27. maja, 2000

SDS-ARGENTINA

STRAN 4:

40-letnica v San Martinu

III. kongres SDS-Argentina

V soboto 27. maja so se zbrali člani in somišljeniki Janševe stranke v lepo okrašeni gornji dvorani centralne Slovenske hiše v Buenos Airesu.

Predsednik lic. Ivan Korošec je pozdravil navzoče, se jim zahvalil za udeležbo in zmolil „Zdravomarijo“ za uspeh Kongresa. Za tem je napovedal program, nakar je zapisnikar Pavla L. Korošec prebrala zapisnik zadnjega kongresa, ki je bil sprejet z odobravanjem.

Sledil je nagovor predsednika, ki je med drugim dejal:

“Kot nas je veselo presenetil razpad berlinskega zidu in s tem komunizma, tako nas je po drugi strani razočarala neodločnost prve slovenske demokratične vlade. Tam, kjer bi bilo nujno pretrgati verige komunističnega suženjstva in zavajanja: tisk, radio, televizija, privilegiji, kontinuiteta z zagovorniki zločina, vse je ostalo na rdečih kolesnicah. Velika večina naroda doma ter Slovenci po svetu smo spoznali, da borba za pravice in svobodo slovenskega človeka še ni končana.

V odločnosti, pokončnosti in prizadevanju Janeza Janše smo spoznali vodjo borca za resnično svobodno, pravno in pošteno Slovenijo.

Brez oklevanja smo se mu pridružili in ustanovili Regijo SDS-Argentina. Šli smo v tvegano aktivnost. Vendar odločnost, da smo na pravi poti, nam je dajala poguma in uspešno rast. Odločno vodstvo naše stranke v domovini nam je bilo varno zavetje.

No, hvala Bogu, slovensko politično pomlad čutimo tudi v Argentini. Koalicija Slovenija daje novega upanja Slovencem po svetu, da bo končno tudi naša domovina našla pravo smer.

Prosimo sv. Duha za pomoč, razsvetljenje in vztrajnost, ter končno zmago v sožitju in pravnem redu vseh Slovencev, „ki dobro v srcu mislijo,“ je zaključil predsednik.

Sledili so pozdravi: predsednika SDS Janeza Janše in poslanca DZ Iva Hvalice, ko jih je prebral podpredsednik Andrej Grilc.

Predsednik Janez Janša izraža vse priznanje dosedanjemu delu odbora. Prikaže dr. Andreja Bajuka, soustvarjalca slovenske politike, ki je naredil za vse Slovence doma in po svetu neprecenljiv korak. Z željo, da bi bili tudi v bodoče tako aktivni in uspešni, čestita novemu izvršilnemu odboru in pozdravlja vse člane in somišljenike.

Poslanec DZ - Rep. Slovenije Ivo Hvalica pravi, da smo argentinski Slovenci simbol trdoživosti zdravega slovenskega telesa, kajti „vaša ljubezen do slovenskega jezika je neizmerljiva.“ Ponosno se spominja, ko je poslušal v Argentini govoriti, moliti in peti slovensko otroke že tretje in četrte generacije Slovencev. S pozdravom nam želi uspešno delo na Kongresu.

Podpredsednik Andrej Grilc je prebral uradno pooblastilo predsedstva SDS-Slovenije, Pooblaščenca za Argentino:

“Pooblaščamo mag. Ivana Korošca, stanujočega v Buenos Airesu, da v Republiki Argentini zastopa interese Socialdemokratske stranke Slovenije SDS.

V ta namen ga pooblaščamo, da vodi organizacijski odbor za povezovanje članov SDS v Argentini.“

Glavni tajnik SDS Erik Modic

Za zapisnikarja kongresa je bila določena Pavla L. Korošec. Preštevalci glasov so bili: Iva Koščak, Franci Dolinar in Franci Oblak

Sledila so poročila odbora: propagandne referentke Andrejke Hrovat, blagajnika Damjana Ahlina in predsednika Ivana Korošca. Bila so sprejeta z odobravanjem,

nakar je sledila razrešnica sedanjemu odboru. Vodstvo kongresa je prevzel podpredsednik Andrej Grilc in napovedal volitve. Izvoljena je bila odborova lista.

Dosedanji predsednik lic. Ivan Korošec, pooblaščenec SDS-Slovenija, je v novem odboru prevzel tajniško mesto za popolnejšo povezavo s predsedstvom stranke v domovini.

V novi odbor so bili izvoljeni: Predsednica: Andrejka Hrovat; podpredsednik Andrej Grilc; tajnik Ivan Korošec; blagajnik Damjan Ahlin; odborniki: Martin Radoš, Pavla L. Korošec, Branko Rebozov, Franci Fajfar, Franci Oblak, Jože Malovrh, Franci Dolinar, Tina Oblak, Milan Križ, Jože Zherl ml.; nadzorni odbor Ivan Knap in Skoberne Slavko.

Izvoljeni predsednica Andrejka Hrovat se je zahvalila za zaupanje zborovalcem ter dosedanjemu predsedniku, rekoč:

“Zahvaljujem se predsedniku dosedanjega odbora, kateremu izražam vso zahvalo in priznanje za ves trud, saj je gospod Ivan prvi pooblaščenec, kateremu je Janez Janša zaupal vodstvo SDS-Argentina.“

Predsednica je predlagala pozdrave zborovalcev: predsedniku SDS Janezu Janši, predsedniku vlade dr. Andreju Bajuku, poslancu DZ Ivu Hvalici, nadškofu metr. dr. Francu Rodetu, veleposlaniku prof. dr. Janezu Žgajnarju in stranki SKD-SLS Argentina. Pozdravi so bili sprejeti z odobravanjem.

Za tem je predlagala, da pošljemo DZ Republike Slovenije Spomenico, katero je prebral podpredsednik Andrej Grilc (objavljajmo posebej).

Novoizvoljena predsednica je nakazala delo in prizadevanje SDS Slovenije glede na izredni položaj s povezavo pomladnih strank v Koalicijo Slovenija in izvolitvijo dr. Andreja Bajuka za predsednika vlade:

“Če analiziramo delovanje stranke v celoti in nastop strankinih poslancev v DZ, lahko nedvomno potrdimo, da je bilo pozitivno. O združitvi SLS in SKD je Janez Janša izjavil, da so v SDS združitev ne samo pozdravili, temveč ves čas podpirali. S sporazumom o Koaliciji Slovenija se obe stranki zavezujeta, da bosta storili vse, da se sprejme dvokrožni večinski sistem in to čim preje. Imamo tudi napake, pravi Janez Janša. Smatra, da so točke, ki jih je treba popraviti. Strinjamo se z predsednikom, da se opozarja tudi na napake. Mislimo, da je pošteno vedno prikazati realni položaj.

V Sloveniji se bližajo volitve. Vsak naš glas je nujno potreben, je poudaril v San Justu poslanec Ivo Hvalica.

Naša skupnost v Argentini ima predstavnost dveh strank, ki sta se v Sloveniji povezali. Naj bi bila Koalicija Slovenija tudi med nami! Naša želja je čim bolj tesno sodelovanje.

Prepričani smo, da smo si edini v najvažnejših točkah, imamo slična programa, v njih bistvenih razlik ni. In prav gotovo imamo tudi isti cilj, ki se lahko doseže po različnih poteh. Po poteh medsebojnega spoštovanja, tolerance in demokratičnega čuta. Vse to bo pomagalo, da gradimo in usmerimo delovanje skupnemu glavnemu cilju:

„DA BI V SLOVENIJI ČIMPREJE Z VSO ŽAREČNOSTJO ZASIJALO SONCE SLOVENSKE POMLADI,“ je z željo hvaležnosti zaključila svoja izvajanja predsednica Andrejka Hrovat.

Ob koncu se je spomnila ravnokar umrlega člana Staneta Župančiča. Za pokojnika so zborovalci zmolili Očenaš.

Sledil je prigriček s pecivom in pijačo, v prijaznem pogovoru članov in somišljenikov.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Ni dvoma, da se vlada nahaja v krizi. To sicer samo po sebi ni posebna tragedija. Kot vsaka kriza tudi ta nudi možnost, da se vlada ojači, če podvzame potrebne korake.

UKREPI, ODPOR IN FOLKLORA

V prejšnji številki smo podrobno opisali zadnje gospodarske ukrepe, katerih cilj je olajšati težko finančno stanje države. Razumljivo je, da so ti ukrepi naleteli na hud odpor, najprej pri državnih uradnikih, ki so bili s temi ukrepi prizadeti, potem pa med sindikalizmom in sploh med ljudmi, ki menijo da so nižji sloji stalno prizadeti, medtem ko velekapitalisti bogatijo iz dneva v dan.

Uporna CGT, katere vodja je Hugo Moyano glavni tajnik tovarnjaškega sindikata, je sklicala protestno manifestacijo na majski trg preteklo sredo. Udeležba je bila res številna: štirideset tisoč duš (organizatorji so seveda govorili o sto tisočih). Moyano je napovedal splošno stavko (za petek, 9. junija) a pozval tudi na "davčno nepokorščino"

Tu pa se je pričela polemika. Nekaj je namreč protest, drugo pa je pozivati da naj ljudje ne plačujejo zakonitih davkov. To je vspodbujanje k protizakonitemu delovanju. Sličen ukrep bi lahko tudi imel izredno negativen odmev na področju zunanjih investicij. Kritik je tako na Moyanov predlog kar deževalo z vseh strani, tako da je potem sindikalni vodja skušal omiliti in pogojiti svoje izjave.

Istočasno pa se je sprožila dvojna afera, ki sicer s gospodarskim položajem nima veliko opraviti, a je tradicionalnem primes v argentinskem političnem svetu. Po eni strani je novinarstvo razbobljalo ljubezensko razmerje predsednikovega sina s pevkarico Shakiro, s katero je v Miamiu lagodno preživljal proste dni. Po drugi strani pa je tukajšnja politična revija objavila, da je eden od Moyanovih sinov zaposlen v očetovem sindikatu, kjer dobiva mesečno plačo v višini dva tisoč pesov. Novinar pa se potem sprašuje, kako si je s tako plačo mogel kupiti hišo, ki je vredna 300.00 dolarjev.

Vprašanje puhlega uživanja predsednikovega sina, medtem ko narod trpi pomanjkanje; pa domnevna korupcija sina sindikalista, medtem ko oče trdi da brani trpeče delavstvo daje precej snovi za sociološko študijo. En in drug pa sta že folklorni pojav argentinske politike.

KJE JIH BOLI

Odpor proti gospodarskim ukrepom vlade pa je ponovno združil obe veji Glavne delavske konfederacije CGT. Tako Daer kot Moyano se sicer ne shajata in obe veji nimata skupnih zasedanj. A zveze med njimi so vsak dan bolj tesne in tudi oklic splošne stavke je bil podvzet složno.

Zakaj tako nenadno soglasje? Enostavno: ponovno so ogroženi skupni sindikalni položaji. Med raznimi ukrepi vlade namreč blesti dekret o desregulaciji sindikalnih organizacij za socialno skrbstvo (obras sociales). Tega pa si celo sam predsednik Menem ni upal. Največ kar je dosegel je bilo prosta izbira socialne ustanove, a le na področju sindikalnih organizacij. Kovinski delavec se je lahko vpisal v tekstilno sindikalno skrbstvo in obratno. Sedaj pa si bodo delavci lahko izbrali tudi katerokoli privatno ustanovo (tako imenovane "prepagas").

Včasih smo že opisali zlorabo socialnih fondov v marsikaterem sindikatu. Prav tako tudi katastrofalno finančno stanje mnogih ustanov (npr. kovinsko). Vladni ukrep gotovo v tem smislu uvede prozornost in pa možnost, da delavci svobodno izbirajo.

Po drugi strani pa so bile te socialne

ustanove (če so vestno delovale) zgled vzajemne solidarnosti. Na sindikalnem področju ni različnih kategorij (zvezdic ali žlahtnih kovin). Ne glede na to koliko prispevajo (v sorazmerju s plačo) imajo vsi enako postrežbo: najnižji delavec ali visoki uradnik. V privatnih sultanovah pa je kritje odvisno od višine prispevka. S tega vidika je vladni dekret negativen. Negativna je tudi možnost, da se uradniki z višjimi plačami preselijo v privatni sektor, sindikalne ustanove pa ostanejo le z nižjimi prispevki navadnih delavcev, kar bi še otežkočilo njihovo delovanje.

Povzamemo le dejstvo, da bodo pod pritiskom možnosti odpisa sindikalne ustanove bolj gledale na to, kako bodo upravljale delavske prispevke. Gotovo pa je, da odvzem socialnih fondov izredno okrne moč, ki so jo doslej imeli sindikalisti.

PRED NOVO LOČITVJO DUHOV?

Majski trg je tradicionalno prizorišče, kjer se kažejo tokovi argentinske politike. Tudi to pot je delavska manifestacija pokazala zanimiv obraz. Ne sicer na slavnostnem odru temveč "med občinstvom" se je nahajalo nekaj poslancev vladne Povezave. Isti so potem tudi v parlamentu izrekli najostrejše kritike na vladno gospodarsko politiko.

Je to samostojen pojav osebnega značaja ali gre za organizirano skupino? Doslej bolj kaže na prvo, a ne izključuje drugega. Opazovalci so jih na trgu ali potem v parlamentarnih nastopih našli kar 16. Naizbežen se je pojavil ob tem spomin na "skupino osmih" (grupo de los ocho), ki je kmalu po nastopu prvega Menemovega predsedništva začela s protesti zaradi tedanje gospodarske politike. Na čelu tiste skupine sta bila Juan Pablo Cafiero in sedanji podpredsednik Chacho Alvarez. In čeprav so tedaj ti poslanci zagotavljali svojo peronistično ideologijo, se je kmalu skupina ločila in iz nje je nastala Velika fronta in pozneje sedanji Frepaso.

Gotovo bi bilo danes vladi najmanj ustrezno, če bi prišlo do razpoke v vladni poslanski skupini. A tudi nihče ne more zagotoviti, da do tega ne bo prišlo, čeprav vsi uporniki zagotavljajo, da bodo ostali in se "od znotraj borili".

Sestava skupine je precej raznolika. Socialisti Alfredo Bravo je eden začetnikov. Zelo važno vlogo pa igra poslanka iz province Chaco in članica radikalne stranke Elisa Carriž, ki že precej časa odločilno upliva na razvoj levega krila stranke. Ostali izhajajo iz raznih socialističnih formacij, sindikalnih organizacij, levega krila peronizma ter ostankov intransigentne stranke.

Glede prihodnosti je razvoj še velika neznanica. Ne pozabimo, da se je "skupina osmih" oddaljila od tedanjega menemizma, čeprav bi lahko bolj resnično zapisali, da jih je stranka dejansko izgnala. Nekaj podobnega se je zgodilo v Frepasu, ko je Bordon tedaj stavil vse na Belizovo vključitev. Stranka je bordoniste dejansko izgnala. Sedaj se je v Povezavi prvotno pojavila ista tendenca: sankcija in izgon. Ne toliko v Frepasu kot med radikali napram poslanke Carrió. Potem pa se je (morda prav zaradi zgodovinskih izkušenj) nastop spremenil. Vodstva obeh strank skušajo uplīvati na zadržanje upornih poslancev, vendar poudarjajo razumevanje in sprejem različnosti. S tem skušajo ohraniti rastočo skupino, ki jim je v parlamentu še krvavo potrebna. Najmanj si more vlada danes privoščiti razkol v lastnih vrstah, ki bi lahko rodil novo fronto in novo stranko, ki bi za sabo potegnila trume nezadovoljnih nižjih politikov in volilcev. Tako bi nastala nova "tretja stranka", odcep vladne formacije. A to je tudi že folklor v argentinski politiki.

Slovinci v Argentini

Občni zbor Zedinjene Slovenije

Nadaljujemo z objavo poročila šolskega referenta

Jubileji naših šol:

11. septembra: 40-letnica Jurčičeve šole
12. decembra: 50-letnica Slomškove šole.

Vse naše šole so bile po voditeljih zastopane na slavjih.

10. oktobra: Prvo sveto obhajilo v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši. 40 prvoobhajancev

Starši in sorodniki prvoobhajancev so napolnili cerkev in z njo povezano dvorišče do zadnjega kotička.

Slavnost je bila slovesna in pristrčna, pri pripravi so sodelovale učiteljice naših šol.

24. oktobra: Izlet na Pristavo župnije Marija Reina v Glew.

Izleta se zaradi nestalnega vremena niso udeležile vse šole. Prisotni so bili šolarji Balantičeve, Baragove in Jurčičeve šole.

Tako kot že vsa zadnja leta nam je Pristavo, ki je zelo primerna za naše izlete, nudil brezplačno župnik Janez Petek. Bog plačaj!

Od 18. aprila do 26. aprila: Obisk ge. Mihaele Logar, sekretarke za Slovence po svetu, in svetovalke vlade ge. Melite Steiner. 21. aprila v Slovenski hiši srečanje z njima, naša predstavitev, izmenjava mnenj in želja o sodelovanju med sekretarkama in našimi šolami. Srečanja se je udeležil tudi veleposlanik R. Slovenije prof. dr. Janez Žgajnar.

Od 5. do 20. novembra:

Obisk ge. Dragice Motik, samostojne svetovalke na zavodu Republike Slovenije za šolstvo in šport, in ge. Mihaele Černelič-Kmetič, lektorice na Centru za slovenščino, kot drug jezik na filozofski fakulteti v Ljubljani. Obe strokovnjakinji za pouk slovenskega jezika sta obiskali vse šole in posredovali svoje znanje. Spoznali sta način poučevanja in okolje, v katerem uče učite-

ljice, in s temi izkustvi bosta prilagodili seminar v Sloveniji.

5. novembra, isti dan prihoda sta se srečali z voditeljicami v Slovenski hiši.

14. novembra sta vodili pedagoško delavnico z vsem učiteljskim sobotnih šol.

15. novembra srečanje z razgovorom in predstavitvijo pedagoških knjig, ki jih je poslalo ministrstvo za šolstvo v Slomškovo domo. Srečanje se je zaključilo z večerjo, ki jo je pripravila Slomškova šola.

21. novembra zaključno srečanje z vsemi, ki poučujejo v slovenskih šolah. Po pedagoškem delu obojestransko zahvala in izročitev spominkov.

Program obiskov je pripravilo veleposlanništvo R. Slovenije, predsednik Z.S. Tone Mizerit pa ga je uskladi.

39. šolska kolonija v počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča od 2. do 16. januarja 2000.

Kolonijo je vodila Metka Slabe, voditeljica Jurčičeve šole, duhovni vodja je bil Janez Cerar CM. Spremljali so kolonijo Danijel Cestnik, Pavla Grbec, Andrej Grilj, Nevenka Jelenc, Sonja Kolenc, Martin Selan in Irena Zarnik.

Za hrano sta skrbeli Kristina Rant in Marija Slabe, s pomočnicami Gizelo Grbec, Rotijo Grbec, Natašo Rant in Viki Rant.

Kolonije se je udeležilo 78 otrok. Zastopane so bile vse ljudske šole iz Buenos Airesa, en učenec iz Córdoba, dva iz Neuquén in eden iz Tucumán. Poleg spremljevalcem, katerim se je zahvalila Zedinjena Slovenija, se zahvaljujem predsedniku ustanove, ki je lastnik doma in je ohranila dom Slovincem: Francetu Rantu, spremljevalcem lanske kolonije za pomoč pri pripravi kolonije, družini upravnika zakupnika Tomaža Ranta, Franciju Markežu za podarjena zdravila, pisarni ZS in predsedniku Tonetu Mizeritu za brežhibno pripravo upravne strani kolonije.

Nadaljevanje prihodnjič

Brez pravne higiene se na Evropo požvižgamo

Odbor za zaščito ustave je opozoril na dejstvo, da se v Sloveniji pravna država ne spoštuje. Sklicatelj konference dr. Jože Pučnik je izpostavil tri temeljne probleme, in sicer da zastopniki zakonodajne in izvršne oblasti ignorirajo odločitve ustavnega sodišča, šibkost ali pa morda tudi namerno izvajane dejavnosti pravne službe DZ ter na premajhno vlogo medijev, ki bi morali javnost odločneje opozarjati na nepravilnosti.

„Znova smo želeli javnost opozoriti na nezaslišanost dejstva, da se pri nas pravna država ne spoštuje. Zato je odbor, sam pri sebi, še enkrat ugotovil, da je njegovo delovanje nujno potrebno,“ je uvodoma dejal dr. Jože Pučnik. Kar pa se tiče treh temeljnih pomanjkljivosti oziroma dejstev, pa Pučnik meni, da je temu kriva šibka pravna kultura strokovnih služb v vladi. „Ta služba svojega dela ne opravlja profesionalno že pri sestavljanju osnutkov zakonov. Mnogi zakoni, ki so predloženi zboru, so namreč pomanjkljivi, ne samo v strokovnem smislu, temveč tudi v upoštevanju tega,

kar določa ustava,“ meni Pučnik. „K temu bi dodal šibkost ali pa morda tudi namenoma izvajano dejavnost pravne službe državnega zbora, kajti v teku razprave o posameznih aktih bi morali kvalificirani pravniki, ki so tam zaposleni, opozoriti, kaj je treba spreminiti in prilagoditi, da bo zakon tudi v skladu z ustavo. Glede medijev pa menim, da imajo tudi kontrolno funkcijo in bi se morali kršitev lotiti profesionalno.“ V nasprotnem primeru — če ne bo temeljne pravne higiene — se lahko na Evropo lahko požvižgamo.

Odbor za zaščito ustave ugotavlja, da se število kršitev ustavnega reda drastično povečuje. Med več kot petindvajsetimi zakoni, za katere je uskladiveni rok že potekel, so tudi zakon o zakonski zvezi, zakon o evidenci volilne pravice, stanovanjski zakon, zakon o popravni krivic in zakon o denacionalizaciji. Prav tako bi moral državni zbor sprejeti nov zakon o volitvah v državni zbor, saj je razumni rok potekel.

Domobranci...

Nad. s 1. str.

55 let za nami.

Tako početje je vezano na mnoga vprašanja. Besedi „Demokracija“ in „Svoboda“ se izgovarjata že do utrujenosti, posebno s strani tistih, ki demokracije in svobode ne poznajo. Poleg življenja in svobode je dostojanstvo človeka ena največjih prvin. Vsi smo se rodili in bomo umrli, kot ljudje smo enaki. Le socialni položaj ima vsak drugačnega, bodisi v človeški družbi, narodu ali družini. Kdor tega ne ve ali ne čuti, še ni dosegel v svojem srcu krščanstva in v razumu kulturne stopnje današnjega človeka. Tak človek ne ve, kaj je pravica. Pri nas pa po tolikih letih niti mrtvim ne priznajo spoštovanja, kaj šele živim. Kdor pa ne zna spoštovati, ne more zahtevati spoštovanja zase.

Bilo je pred kratkim, ko je Sveti Oče obiskal sveto deželo. Govoril je o spravi, vzajemnosti in pripravljenosti za dobro. Par dni po tistem je „tovariš“ predsednik

Slovencev tudi govoril, kako moramo iskati dobro in spoštovati. Isti človek pa je popolnoma drugače govoril v Stokholmu na konferenci za obsodbo „Holokavsta“. Mar ni dejal, da so v Sloveniji kaznovali po vojni, po Potsdamskem zakonu? V Potsdamu so zavezniški obsodili zločinski nacizem v svojem hierarhičnem vrhu. Konferenca v Potsdamu je bila po slovenski moriji. Domobranstvo pa nikakor ni bila zločinska ustanova, temveč je ravno nastalo kot odpor na zločinske metode komunizma. Pa še to: pri obračunavanju pri nas celo otrokom niso prizanesli. Prav bi bilo, da bi „tovariš“ predsednik tudi na to odgovoril.

Na žalost in nesrečo ima naša država še vedno na površju stare politike, ki so pripadniki bivšega krvavega režima. Narod jih ne briga. Njih vera sta laž in hinavščina. Govorijo o Evropski zvezi, lažejo kako je Slovenija v Evropi čislana. A pozitivno vemo, dokler bodo taki prostaki na oblasti, jih Evropa ne mara. Lažejo sami sebi. Upajmo, da bo tudi narodu enkrat dovolj.

Nadaljevanje prihodnjič

DR. PETER URBANC, TORONTO

(2)

BERMANOV DOSJE

Prof. A. Bajt, Ljubljana 1999

Povojni poboji „so se dogovorili na sestanku načelnikov Ozné konec decembra 1944 v Beogradu. Šlo je za Titova navodila, odločili so, da je treba vse pripadnike kvizlinških enot fizično iztrebiti“ str. 862. M. Djilas je pričal, da je to odločil sam Tito še pred padcem Beograda.

Kominterna je vseskozi karala KPJ in Tita, da so prezagodaj krenili na levo, v revolucijo. Videz je bil, da NOB niso zadosno kamuflirali. Tito: „Naše stališče je bilo ne napadati pristašev Anglije kot takih, ampak kot hlapce zavojvalcev“ str. 891 (prevara, ki še danes traja, o.p.)

Kardelj o tej temi, 18. maja 1942: „Sektaši v Sloveniji streljajo celo zavezničke, tovarnarje in bogataše. Razburja se nad skupino II, ki je na majhnem odseku likvidirala povprečno po 60 ljudi mesečno“ (5) str.899.

O Kocbeku: ga citira, „Nam gre za to, da z zmago nad okupatorjem pridobimo osvobodilni fronti, (to je KPS o.p.) politično oblast in šele nato začnemo proces diferenciacije“ (6) str.904. „Usoda nam je dala v roke pravico (!) razpolaganja z živ-

ljenjem in smrtjo tujih in domačih nasprotnikov“ str. 905. Pisec pravilno označi Kocbeka kot najbolj vnetega pomagača revolucije vključno s pozivom k uboju objektivno povsem nedolžnih!

O Tonetu Tomšiču, tajniku KPS: „Po mnenju Toneta Čamernika, takrat poveljnika ljubljanskih zaporov (tesni sodelavec KPS o.p.), ki je aktivno sodeloval pri pobegih iz zaporov, so Tomšiča žrtvovali sami“ (7) stran 926.

Osvoboditev: „Kadar osvoboditve sploh ni ali skoraj ni odvisna od lastnih žrtev, so neupravičene že zelo skromne žrtve. Če nekdo v takšnem primeru sproži osvobodilni boj, ki brezobzirno vodi v nesorazmerne žrtve, je to nesmiselno, to ni NOB“. Str. 926 (8)

O Rožmanu: „Napravil je usodno napako, da ni javno in takoj pozval na vsesplošen upor proti poskusom uvedbe boljševizma pri nas. Tega ni storil iz političnega oportunitizma; kaj če zmaga boljševizem. Pozneje leta 1945 se je aktivno in odkrito postavil (netočno o.p.) v vodstvo protikomunističnih sil, ki je bilo že zdavnaj

vse prepozno“ str. 950.

Kontrarevolucija: „Komunisti so se zavedali, da ne morejo kriviti nasprotnikov zaradi njihovih političnih nazorov, ampak jih morajo razglasiti za kolaborante. Ta diferenciacija je bila potrebna, da se prikrije dejstvo, da je bila edina pobuda NOB revolucija!“ Str. 965

Boj partizanov: „Ni mogoče zanikati, da so se partizani bojevali proti okupatorjem in so znatno prispevali k zmagi zaveznikov (9). Vsi nečloveški boji partizanov proti osvajalcem so bili vodeni z vidika prevlade boljševizma. Malo ostane kot čisti boj proti okupatorju! Partizani so bili člen vojaškega stroja za revolucijo! Za veliko večino partizanov ni mogoče potrditi čistost in neomadeževanost!“ str. 968.

O kolaboraciji: „Če nasprotniki komunizma niso hoteli mirno čakati na uvedbo boljševiškega sistema, na propad svojih življenjskih idealov, na svoje lastno družbeno in celo fizično uničenje, so se morali upreti. Morali so prijeti za orožje, druge izbire ni bilo, revolucija je rodila protirevolucijo.“ (10) str. 949.

Nadaljevanje prihodnjič

Opombe:

(5) Gre za obdobje rdečega terorja, po 22.VI.41, ko je VOS umoril do 1500 ljudi, kar je povzročilo končno reakcijo dela naroda v smrtni nevarnosti in držav-

jansko vojno.

(6) Višek zavestne prevare: umori, mučenja, diskreditiranje političnih nasprotnikov, množično prisotno vse od srede 1941. To je vendar sam višek diferenciacije!

(7) Isto je piscu osebno pravil prof. Franc Jeza, svoječasno sodelavec VOS-a mnogo let kasneje v Trstu.

(8) Dr. A. Bajt je v nasprotju s samim seboj. Nešteto krat v knjigi ugotavlja, da redke akcije NOB proti okupatorju niso bile sprožene iz namena osvoboditve, ampak za zmago revolucije. Levici ni šlo za kako pomembno vojaško oslabitev sovražnika. Namen je bil ustvariti kaos, javni nered, uničiti administracijo, ustvariti neko oblastveno praznino. Padali so v večini samo domači ljudje, nekomunisti.

(9) Pisec tu taktizira, dejansko v celi knjigi trdi, da pravega NOB ni bilo. Ne pri njem, še manj kje drugje ni možno zaslediti opis ene same vojaške akcije proti okupatorju, ki bi bila vredna omembe. Partizani niso niti za en dan pospešili zmago zaveznikov, nasprotno v Jugoslaviji 8. maj ne pomeni konec vojne!!!

(10) Zgrešeno, narod je reagiral, ker je bil masovno izpostavljen VOS-ovemu pobujanju.

Ideologija je v prvi fazi igrala nepomembno vlogo. Enostavno je šlo za nujno, legitimno samoobrambo! To je bil začetek!

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN**40 LET DELOVANJA —
POEZIJA SREČANJ**

V Oznani in Svobodni Sloveniji smo v začetku maja zasledili oglaš z vabilom na 40. obletnico Slovenskega doma v San Martinu. Na koledar smo zabeležili 21. maj.

Celodnevno srečanje, ki je potekalo pod geslom: „Slovenija, moj dom brez mej, ker nosim te s seboj!“, smo pričeli z zahvalo Bogu. Številni rojaki in narodno noše smo napolnili kapelo v Zavodu Srca Jezusovega. Sv. mašo je daroval prelat Jože Škerbec in v svoji pridigi čestital ob jubileju in želel poguma v prihodnosti. Ubrano je pel Slovenski pevski zbor pod vodstvom Lučke Marinček Kastelic in ob spremljavi Anke Savelli Gaser.

Okoli ene ure smo se pomaknili v gornjo dvorano Doma k skupnemu obedu. Ob okusni jedi in pijači, s katero so nam mladi postregli, smo se razgovorili z znanci, sorodniki in prijatelji. Med kosilom smo izrekli dobrodošlico dr. Andreju Smrekarju, direktorju Narodne galerije v Ljubljani. Takoj po kosilu se je od nas poslovil, ker je ob treh odpotoval v Slovenijo.

Kulturni program je bil napovedan za ob 16. uri, zato so si rojaki po kosilu ogledali razstavo slik. Koliko spominov je oživelo ob pregledovanju zgodovine Doma: od

skromnih začetkov do nadaljnje rasti. Razstava je bila naslovljena s Papeževimi verzii: „Vsakdo je dal svoj dar in tisto dajanje — kakšna skrivnost!“

Jože Rupnik je začel popoldanski program s pozdravnimi besedami. Praznovanja so se udeležili opolnomočeni minister RS Tomaž Kunstelj, predsednik Zedinjene Slovenije Tone Mizerit, delegat slovenskih dušnih pastirjev Jože Škerbec, župnik Franci Šenk, dr. Jure Rode, predsedniki Domov in zastopniki organizacij. Vsem gostom smo poklonili slovenski šopek.

S spoštovanjem smo sprejeli argentinsko in slovensko zastavo in zapeli himni.

Vse navzoče je pozdravil predsednik Doma inž. Tone Kastelic in med drugim dejal: „Ob tako pomembni obletnici je potrebno, da pogledamo na pretekla leta in se vprašamo, če še biva med nami tisti duh, ki je od vseh začetkov združeval Slovence v tem Domu, da bi slovenska pesem in beseda zvenela med nami. V tem času individualizma se mnogi sprašujejo: Kaj meni nudi Dom? To vprašanje si moramo obratno zastaviti: Kaj bi jaz naredil za dom, za skupnost? Zato vas lepo povabim, mlajše in starejše, da bolj pogosto prihajate v ta naš

lep Dom in da pritegnete nazaj tiste, ki jih že dolgo ni med nas. Ob današnjem slavlju bi se radi še posebej zahvalili vsem bivšim predsednikom našega Doma, prisrčno pozdravljeni: Janez Dimnik, Franc Zorec, Anton Žagar, Franc Fajfar, Stanislav Župančič, Marjan Boltežar, Mari Planinšek Keržič in Andrej Peršuh. Draga Polde Novak in Franc Zorko, Bog naj vama podeli večni pokoj.“ Štiri dni po obletnici nas je zapustil še Stanislav Župančič: naj Vam Gospod podeli večni mir!

Tomaž Kunstelj in Tone Mizerit sta izrekla Domu čestitke.

Slavnostni govor je bil v rokah Antona Pauliča, ki je soustanovitelj našega Doma in zato njegovo življenje prav dobro pozna. Svoje misli je podal zelo prepričljivo in bil nagrajen z močnim aplavzom. Govor bomo še objavili.

Zadoneli so akordi Vivaldijevi Pomlad in Jesen. Na prizorišče so se pred košato

lipo uvrstili pevci, otroci, ded in recitatorji. Ded je otožno mislil na domovino in razmišljal o svoji zdomski usodi, a sam ni mogel do besede. Svojo bol je razkril vnukinji in ta mu je poklonila šopek slovenskih pesmi. Ob teh se je njegovo srce umirilo in je zapel hvalnico Bogu, domovini in novemu rodu. Prikaz se je prepletal s slovensko pesmijo in poezijo. Govorili so nam naši zdomski pesniki: Mirko Kunčič, Janez Kačar, Slavko Srebrnič, France Papež, Tone Rode, Marko Kremžar. Njihove pesmi so z občutkom recitali učenci Rožmanove šole, ded in solisti. Pevski zbor se nam je predstavil v novih uniformah in čuteče zapel vrsto domoljubnih. Otroci so tudi živahno zapeli nekaj narodnih. Oba zbora sta se združila v pesmi Hvalnica.

Vera Podržaj se je z ganljivimi besedami zahvale spomnila režiserja Maksa Borštnika in naprosila Andreja Peršuha, da mu na grob ponese slovenski šopek.

„Vsak je dal nekaj, vsak je prispeval nekaj...“ smo brali na zadnji strani lepo oblikovanega programa. Napovedovalec je izrekel zahvalo vsem nastopajočim. Sodelovali so: Slovenski pevki zbor - vodi Lučka Marinček Kastelic, učenke in učenci Rožmanove šole, recitatorji: Lojze Rezelj (ded), Jerman Natalija, Žužek Helena, Rezelj Andrej in Vera Breznikar Podržaj (zamisli prikaza), učiteljice Rožmanove šole: voditeljica Saša Golob, Monika Filipič, Marta Jerman, Nina Pristovnik Díaz, Regina Leber, Irena Peršuh, Marta Škulj, Vera Podržaj in Lučka Kastelic. Anton Paulič je izdelal slikovito sceno. Razstavo slik sta pripravila Regina in Viktor Leber, program je oblikovala Helena Žužek, za zvok je poskrbel Pavel Verbič. Na instrumente so spremljali učenci Rožmanove šole, Zofija Kastelic in Marjan Boltežar, v kuhinji je vodila gospodinja Magdalena Belec, šopek je pripravila Helena Marinček.

Odbor Doma se je še posebej zahvalil Ivanu Jermanu, ki si je leta 1998 zamislil in izdelal grb Doma.

Zbor nas je s poskočno Polko povabil, naj se zavrtimo ob melodijah skupine Štirje fantje špilajo.

Tako je minilo v Domu veselo snidenje, in poteklo 40 let, ki jih lahko strnemo v pesnikovi besedi: poezija srečanj! **VB**

MAJOR JOŽE FRANC NOVAK

V MIROVNEM POSLANSTVU (6)

Omenjeni narodi na Balkanu in v Bosni še posebej so dolga desetletja ali celo stoletja živeli v nekem miru med seboj. Ali jih je le sila raznih režimov, nazadnje Titove Jugoslavije držala skupaj, in je šele po razsulu izbruhnulo sovraštvo?

Po eni strani je to res. Ta 50 letni mir je bil namenoma instrumentiran v Titovem režimu, ker je hotel napraviti novo jugoslovansko raso. To je, kot vemo, držalo, dokler je držal režim. Po razsulu je izbruhnila zavest vsakega naroda, ker od vsega početka so bili, čeprav podobni, vsi različni. Še danes se to masčevanje širi naprej. Hrvati še vedno očitajo, da so „četniki“ oz. Srbi vsega krivi, Srbi pa zopet, da so Hrvatje „ustaši“ in zahrbtni ljudje, s katerimi se ne more imeti stikov. Prav grozljivo je opazovati to sovraštvo v narodnostno mešanih družinah.

Gotovo tudi danes spremljaš dogodke v tem delu sveta, ki na neki način vplivajo tudi na Slovenijo. Kaj meniš, po vseh sovražnostih na Hrvaškem, Bosni in Kosovu, kakšen bo razvoj v teh krajih z ozirom na bodočo združeno Evropo?

To je rana ki se ne bo zacelila tako hitro, dokler se ne razčistijo razlike in se ne odstrani ljudi, ki še danes mislijo in delajo za združeno Jugoslavijo, in to z osebnimi ali

političnim interesom. Počakati bi bilo treba eno ali celo dve generaciji, da bi se potem ti ljudje, znali in upali upreti tej pokvarjeni mentaliteti ter pričeli graditi znova res temeljito identiteto in zdravo narodno zavest, kot jo imajo naprimer slovenski izseljenci po svetu, v katere sem sam vključen, ali kakor tudi druge države in narodi po svetu, ki so prav tako trpeli krivico in pri katerih lahko najdemo zgled. Po mojem mnenju evropske velesile čakajo, da se te „državice“ čim prej same uničijo, da potem zavladajo tako imenovani evropski zakon. Te velesile imajo tudi posebne interese z novo nastalimi državami, da se oni nekoliko bolj zasidrajo in dobijo moralno pomoč. Saj tudi veliki narodi v Evropi niso tako složni med seboj kot mi mislimo. Na primer Francozi ne trpijo Angležev ne Nemcev in Baski hočejo biti zase v Španiji. Britanci se med seboj ne razumejo: Galci in Škoti hočejo biti ločeni od Angležev (vsi skupaj vemo da so Velika Britanija), kar se pa zunanjih zadev tiče, so pa zelo složni in večkrat proti „Evropi“, kot da oni ne spadajo vanjo. To sem pa opazil v pogovorih s francoskimi in angleškimi oficirji. Drugi narodi se pa nekako vrtijo okoli teh treh velesil. Morebiti bo celo še NATO večkrat menjal ime, predno bo cela Evropa ne samo ekonomsko ampak tudi ideološko združena.

V Hercegovini je znana božja pot Medžugorje. Ali si jo obiskal, kako sodiš o nadnaravnih dogodkih v tem kraju?

Naša postojanka je bila ravno pod hribčkom, kjer je križ, ker se je tam Marija prikazovala, 2 km od glavnega trga, kjer se dviga cerkev posvečena Kraljici Miru. Stanovanje smo imeli v veliki domači hiši, kjer je bilo več sob, mislim, namenjenih romarjem, kot pa za družino samo, saj ni bilo otrok. Večina hiš je tako zgrajenih, ker tam ni hotelov in tako se tam ljudje preživljajo. Vsak dan, ko smo se peljali na patrole ali pa ko smo se vračali, smo vozili mimo cerkve in vedno je bilo veliko ljudi in iz vseh koncev sveta. K španski maši sem hodil ob nedeljah ali sobotah, kakor smo se z španskim vojaškim kuratom zmenili, če pa ni bilo prostora v cerkvi, smo pa imeli mašo pod drevjem v bataljonu. To je pa pa bilo zato, ker urniki v stolnici so bili zelo natrpni, vsako uro v drugem jeziku. Drugače sem pa hodil zjutraj k maši v angleščini ali pa zvečer v hrvaščini. Nekateri mi bi lahko zavidali, da sem sredi vojne imel tako izbiro urnikov in to še na božji poti. O nadnaravnih dogodkih me vsi isto vprašajo in bom na kratko odgovoril. V 4 in pol mesecih mojega delovanja v tistem kraju nisem slišal nobene eksplozije niti videl osebe ranjene zaradi tega. Ko smo hodili po polju in travnikih, smo pa dobili res repke granat minometalcev, ki so na pol zakopane ven štrlele in niso eksplodirale. Izkopanih jam povzročeni zaradi eksplodiranih granat ali drugih eksplozivov pa tudi nisem tam videl, ravno

tako tudi ne po cestah in hišah te vasi. Da je to sveti kraj, je gotovo res in da ga je čuvala neka posebna moč, prav tako vse to me je pretreslo kot kristjana. Če pa na ta kraj namenoma niso streljali, ker je bil ekonomsko ali turistično koristno za njih, to pa ne vem. Opazil sem pa večkrat da so prihajali avtobusi z vojaki HVOja obiskali svetišče in se od tam odpeljali na bojišče.

Kako so vojne grozote prizadele Medžugorje?

Poglejte, nekega dne v mesecu avgustu smo šli zgodaj zjutraj na patrole, vrnili smo se pa okoli 5h popoldan in skoraj nismo mogli priti do naše postojanke zaradi neverjetnega števila avtomobilov in avtobusov. Tam so zelo ozke ceste in če se kdo sreča z drugim avtomobilom, mora malo s ceste zapeljati. Tisti dan je bila 12 obletnica prvega prikazovanja. Iz naše postojanke sem opazoval z daljnogledom, kako so imeli mašo na prostem in kako je ljudstvo mrgolelo v okolici cerkve. Tisti dan sem bil na alarmu, tako da nisem utegnil biti prisoten pri tej pobožnosti. Dva dni kasneje smo brali v časopisu, da je bilo 120 tisoč romarjev tisti dan, sedaj si pa lahko predstavljate, kako ta kraj privabja ljudi iz vsega sveta. Samo 35 km stran od tam pa je bila prava vojska, saj se je slišalo bobnenje topov. Mislim da Medžugorje ni bilo prizadeto, pač pa se je iz Medžugorja razlival Božji Blagoslov.

Nadaljevanje prihodnjic

Novice iz Slovenije

SLOVENCEV NAS JE MALO

Konec decembra lani je v Sloveniji živelo milijon 987 tisoč 755 prebivalcev, kar pomeni, da se je število prebivalcev tudi v zadnjih treh mesecih povečalo, tokrat za dobrih tisoč oseb. Povečanje pa ni bilo rezultat naravnega prirasta. Gre namreč v največji meri za povečanje oseb z začasnim zatočiščem v Sloveniji, povečanega priseljevanja tujcev ter urejanje statusa tujca za tiste, ki so dosedaj tukaj nezakonito prebivali, predvsem gre za ljudi iz naslednje nekdanje Jugoslavije. Število slovenskih državljanov se je povečalo samo za 351 oseb.

DON PIERINO V SLOVENIJI

Ustanovitelj mreže humanitarnih skupnosti za socialno rehabilitacijo nekdanjih zasvojenec z mamili Don Pierino je v okviru enotedenskega obiska v Sloveniji s predstavniki Slovenske Karitas opravil več srečanj z varovanci komun ter obiskal novi lokaciji v Vremški dolini in na Razborju pod Lisco. Udeležil se je tudi velikega srečanja s starši v Novi Gorici. - Don Pierino je skupnosti Srečanje začel ustanovljati pred približno 40 leti. V Sloveniji bodo po načrtih do konca letošnjega leta aktivne štiri. Trenutno je v programe aktivno vključenih 75 Slovencev. Doselej jih je skupaj z omenjenim številom pri tovrstni rehabilitaciji aktivno sodelovalo 300, uspešno pa je triletni program končalo 40 ljudi. Približno 60 varovancev je zaradi različnih razlogov program zapustilo predčasno, vendar so se prav tako uspešno znova vključili v družbo in odpovedali mamilom.

ODLIKOVANJE AMERIŠKEGA PESNIKA

Na predlog Društva slovenskih pisateljev je predsednik države Milan Kučan s častnim znakom svobode RS odlikoval ameriškega pesnika in profesorja na univerzi Tennessee v Chattanooga dr. Richarda Jacksona. Dr. Jackson je v zadnjem desetletju k prepoznavanju slovenske literature pripomogel z objavljanjem del slovenskih avtorjev, izdajanjem revije za slovensko kulturo, objavljanjem esejev o slovenskih avtorjih, s predavanji in študijskimi obiski

ameriških študentov v Sloveniji. Osebo se je zavzemal tudi za priznanje Slovenije.

SLOVENSKA FILHARMONIJA V ITALIJI

Orkester Slovenske filharmonije je gostoval v Italiji. Na velikem mednarodnem pianističnem festivalu Arturo Benedetti Michelangeli je pod dirigentskim vodstvom Marka Letonje in s solistom pianistom Borisom Berezovskim nastopil v Bresciji.

SLOVENSKA UMETNOST NA KITAJSKEM

V Umetnostni galeriji pokrajine Jiangsu v kitajskem mestu Nanking so 26. maja odprli združeno mednarodno razstavo sodobne umetnosti z naslovom Duša podobe. Organizatorji so izbor umetnikov zaupali kitajskemu, nemškemu in slovenskemu selektorju. Slovenska selektorica je bila Breda Škrjanec, kustosinja v ljubljanskem Mednarodnem grafičnem likovnem centru. Na razstavi so poleg drugih na ogled tudi dela umetnikov iz Slovenije - Tanje Pak, Živka Marušiča in Huiqin Wang.

BAVARSKI ČOLN V BOHINJU

Predstavniki občin Bohinj in Ramsau v Berchtesgarnu na Bavarskem so podpisali listino o partnerstvu, kateri je sledila splošitev izletniškega čolna, ki ga je občina Bohinj kupila od Bavarske plovne družbe. Nakup 14 metrov dolgega plovila je sprožil številna nasprotovanja. Omenjeno plovilo je doslej več let uspešno vozilo turiste po kraljevem jezeru v bavarskem narodnem parku Berchtesgarn, vsako leto več kot 600.000, občina Bohinj pa bo zanj v naslednjih letih odštela dobrih 200.000 nemških mark.

NAJBOLJŠI KAPLJICI

Vinski ocenjevalci z vseh kontinentov so v okviru sejma VINO razglasili najboljša vina v šestih kategorijah. V kategoriji šampioni sta med penečimi vini v mednarodni konkurenci zmagala zlata radgona pena, polsuha, letnik 19941, pri belih suhih mirnih vinih pa slovenski chardonnay Marjana Jakončiča, letnik 1999.

Slovenija in šport

NAJHITREJŠI VIHARNIK

Nova slovenska regatna jadrnica Veliki Viharnik s krmarjem Dušanom Puhom je zmagala na 17. mednarodni sredozemski regati Rimini-Krf-Rimini. V cilj je prišla prva v absolutni konkurenci, s čemer je s časom 115 ur in 22 minut tudi izboljšala rekord regate. Veliki Viharnik, z 19,2 metra dolžine največja tekmovalna jadrnica, ki je doslej jadrjala pod slovensko zastavo, je vodila od starta do cilja več kot 1000 morskih milj dolgega tekmovanja. Že na polovici, za severovzhodno obalo grškega otoka Krf, je obrnila po 52 urah in 37 minutah, kar pred tem na 17 tekmovanjih ni uspelo še nobeni posadki. Zaradi šibkega vetra v noči na petek pa je Veliki Viharnik dve leti star rekord italijanske jadrnice Riviera di Rimini posekal za 28. minut; pred tem je kazalo na veliko večje izboljšanje

V KAR DOBREM RITMU

Slovenske ritmične gimnastičarke so dobro začele nastope na evropskem prvenstvu v španski Zaragoza. V moštvenem delu tekmovanja so po nastopih skupin B in C na drugem mestu za Madžarsko, kar bi jih v končni razvrstitvi popeljalo najmanj do 14. mesta, s čimer bi izenačile najboljšo slovensko tovrstno uvrstitev, doseženo na EP 1998 v Portu. Prvi dan se je po pričako-

vanjih najboljšo odrezala Jeremičeva, ki je za vajo z obročem prejela oceno 9.850, s kolebnico pa 9.783; Mojca Rode je bila za vajo z žogo ocenjena z 9.625, Ajda Žitnik pa je za nastop s trakom prejela oceno 9.566. Žal se ni izteklo po načrtih. Rodetova je odlično nastopila s kolebnico in prejela visoko oceno 9,733, v nastopu z obročem pa ji je obroč ušel iz terena in sodnice so ji prisodile le 9,166 točke, kar je bila ena najnižjih ocen na letošnjem EP. Podobno je nastopila Jeremičeva. Za vajo z žogo je prejela visoko oceno 9,783, pri vaji s trakom pa se je 10 sekund pred koncem zapletla in temu je bila primerna tudi ocena - 9,366. Slovenke so si tako močno pokvarile dobro izhodišče s prvega dne.

NISO STRELJALI KOZLOV!

Slovenska reprezentanca v streljanju z zračno puško je na mednarodnem turnirju Masters v francoskem mestu Bully-les-Mines dosegla lep uspeh. V ekipni konkurenci je osvojila tretje mesto (1767 krogov), v posamični konkurenci pa je Rajmond Debevec zasedel drugo mesto (697,6 krogov).

TENIŠKI USPEH

Slovenska teniška igralka Maja Matevžič je zmagovalka turnirja serije futures v italijanski Bielli. V polfinalu je premagala

Pisali smo pred 50 leti...

SPOMINJALI SMO SE JIH

Peta obletnica smrti naših junakov je šla mimo nas...

Spominska proslava teh žrtev je bila v nedeljo, 4. junija ob petih popoldne v veliki dvorani San José. Priredilo jo je Društvo Slovencev s sodelovanjem vseh kulturnih slovenskih društev.

Proslavo je začel s spominskim govorom predsednik Društva Slovencev Miloš Stare. Med drugim je dejal, da smo Slovenci majhen narod, a imamo velike junake. Ne moremo jim sedaj postavljati vidnih spomenikov po javnih trgih, pač pa jim lahko postavimo še lepši in trši spomenik v svojih srcih.

V prihodnost nas je popeljala odrska scena dr. Mira Kovačiča (Jože Krivec). Stari učitelj pripoveduje pred kostnico naših junakov ob trepetajoči svetlobi večne luči otrokom o časih, ki so videli muke in smrti slovenskih fantov.

Z galerije je zadonel mogočni Bachov turobni Crucifixus.

V mogočnih pesnitvah so nato recitatorji razgmili znova dobo, ko je gorel Balantič. Kot da se majejo nebesni svodi, ki se hočejo zrušiti na trpeče ljudstvo, so bučali zvoki Chopinove *Polonaise*, ki jo je odlično zaigral mladi talentirani slovenski

pianist g. Soler, ki je tokrat prvič nastopil pred slovensko javnostjo.

Pevski zbor Gallus pod vodstvom dr. Savellija je odpel Bachovo Stvarjenje, narkar se je pojavila pred nami spet slika, v kateri učitelj pripoveduje mladini veličino žrtev.

Proslavo je po izvorni zamisli režiral Stanko Jerebič. Vsi navzoči so proslavo zaključili s tem, ko so stoje odpeli prelepo pesem naših fantov *Oče, mati...*

IZREDEN USPEH FRANJE GOLOBOVE

Gospa Golobova je s svojim koncertom v gledališču Odeón dosegla izreden uspeh. Odlično je izvajala Bachovo izredno zahtevno Kantato, kakor tudi pesmi Bucharda, Schuberta, Borodina, Škerjanca in Respighija, ki jih je pela v originalnih jezikih, tako da je prišlo do izraza obvladanje glasu in stila.

Mojstrsko je spremljal solistko na klavirju prof. Jože Osana.

Dosedaj izišle kritike tukajšnjih velikih dnevnikov poudarjajo edinstveno lepoto pevkeinega glasu in njeno mojstrsko dovršeno šolo.

Svobodna Slovenija, št. 23;
8. junija 1950

Slovenija moja dežela

Novi Poštni center v Ljubljani

V Ljubljani je začela obratovati enostavna oblika poštnega centra že 1849 leta. Po svoji nalogi je bil bolj podoben pretovornemu centru. Poštne vreče so pretovarjali železničarji. Pretovor se je opravljal v pretežno lesenih barakah bivše konjušnice na železniški postaji. Ko so pretovor in postopne predelave poštne pošiljke prevzeli poštarji, so jim železničarji dali te prostore v najem, vendar vedno samo za določen čas. Prostorov niso nikoli prodali. Ob stalni povečavi prometa s poštne pošiljkami so postajali pogoji dela vse bolj nemogoči. Prevoz poštne pošiljke se je v glavnem opravljal po železnici, zato se je v sklopu železniške postaje načrtoval novi poštni center.

Do celostne rešitve t.i. ljubljanske prometne glave, s katero bi rešili železniško in avtobusno postajo ter poštni center, ni nikoli prišlo. V najetih prostorih se je delalo do 1976. leta, ko se je na prostoru konjušnice zgradil začasni objekt, ki je danes po 20 letih še vedno le začasni. Glede na izrazito rumeno barvo fasade so ga ljubljanci poimenovali kanarček. V skromnih prostorih (3.300 m² novih prostorov in 1.300 m² najetih železniških prostorov) so bile nameščene nekatere transportne

naprave, ki so omogočale hitrejšo predelavo pisemskih pošiljk, predvsem pa paketov. Določena opravila, ki sicer tudi spadajo v poštni center, pa so opravljali na drugih lokacijah po Ljubljani. Postopoma je pomembna vloga železnice pri prevozu poštne pošiljke začel prevzemati avtofurgonski prevoz, s tem pa so se začeli novi problemi na tako majhnem prostoru utesnjenega poštnega centra.

Slovenija je postala samostojna država. Glavni poštni prometni tokovi so se spremenili. Pošta in Telekom sta postala samostojna pravna subjekta. Ponovno se je začelo z načrtovanjem novega poštnega centra v Ljubljani. Tokrat je bilo delo zastavljeno zelo resno in odgovorno, kar priča tudi dogodek, kateremu je posvečena ta znamka.

Površina novega poštnega centra je 24.200 m². V teh prostorih so nameščene sodobne naprave za avtomatsko usmerjanje pisem in paketov in moderni vrečni transporterji v dolžini 650 m. Pritličje je namenjeno tudi sprejemu in izročanju pošiljk, predvsem velikim uporabnikom poštne storitve. Tudi carinska in izmenična pošta imata veliko boljše pogoje dela.

S Poštnim centrom Ljubljana se počasi končuje lo-gistični projekt Pošte Slovenije. Delo nekdanjih osmih poštne centrov s pretežno ročnim delom prevzemata dva moderna opremljena poštna centra Ljubljana in Maribor.

Osebne novice

Nova diplomantka. Na pravni fakulteti katoliške univerze v Buenos Airesu je dokončala študije in postala odvetnica **Mariana Maineri Osterc**. Čestitamo in ji želimo veliko uspeha!

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arq. Carlos E. Kostka. Vivienda y comercio. Asesoramiento técnico en Capital y Provincia. Sarandí 148 Capital; Tel.Fax 4 224-3968.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300

Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2548, 2° of. 4, San Justo. Tel. 4482-5624.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA — PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uraduje vsako nedeljo od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordoba).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številc — \$ 12.-

Obvestila

NEDELJA, 11. junija:

Domobranska proslava na Pristavi po sv. maši.

V Slomškovem domu po maši domobranska proslava.

ČETRTEK, 15. junija:

Sanmartinska Zveza žena-mati bo imela ob 17.30 svoj redni sestanek.

SOBOTA, 17. junija:

Praznovanje 50-letnice mladinskih organizacij v Slovenski hiši ob 19.15.

Koline na Pristavi. Začetek prodaje od 18. ure dalje.

SOBOTA, 24 junija:

Praznik državnosti z večerjo v Slovenski hiši.

SDO

SFZ

PRAZNOVANJE 50-LETNICE MLADINSKIH ORGANIZACIJ

v soboto, 17. junija, v Slovenski hiši

- 19.15 Zahvalna sveta maša
 - 20.30 Akademija v dvorani škofa Rožmana
Slavnostni govor: Dominik Oblak
Odrski nastop v režiji dr. Štefana Godca
Predstavitel brošure „Z veseljem in upanjem, v tretje tisočletje“.
- Po akademiji zakuska in prosta zabava
Sodelujejo: **Rock & Polka, Trio M štirje in Štirje fantje špilajo**

Vsi lepo vabljeni!

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

v soboto, 24 junija 2000 v Slovenski hiši

ob 19. uri sv. maša za vse pokojne in žive slovenske javne delavce
ob 20. uri slavnostna akademija v dvorani in prijateljska večerja

Vstopnice por \$ 15 v predprodaji v Slovenski hiši, pri odborih slovenskih Domov in v Slogi.

Vsi rojaki prav toplo vabljeni!

V Grahovem posvetitev nove cerkve

Ljubljanski nadškof dr. Franc Rode je 27. aprila v Grahovem posvetil novo župnijsko cerkev Marijinega brezmadežnega spočetja.

Z nadvse lepo Marijino cerkvijo je tako končno posvečen tudi ta slovenski kraj velikih preizkušenj, zlasti med bratomorno vojno (1943 - v Grahovem je zgorel pesnik Balantič), njenih krvavih dogajanj navzkrižnih sil, kjer so bili glasni samo streli, bolečina, solze, smrt, poslavljanje, sovraštvo, v povojnih letih pa zamolčevanje in zapostavljanje vernih ljudi iz Grahovega ter okoliških naselij. Desetletni napori župnika Metoda Lampeta, rojaka iz bližnje Cerknice, so obrodili sadove. Z globokim spoštovanjem se mu je med mašnim nagovorom za vse zahvalil nadškof Rode, množica, zbrana v cerkvi in ob njej, pa se je temu pridružila z zelo dolgim valom ploskanja.

Zgodovinski dogodek je zaznamoval tudi dr. Bogdan Kolar z brošuro Župnija Grahovo, v kateri pregledno opisuje kraj, ljudi, dušne pastirje ter pomembnejše dogodke.

V uvodu k zbranemu zgodovinskemu gradivu o Grahovem je Kolar opozoril na „nasprotja sovražnih časov“, uničena zna-

menja, ki so jih „pretekli rodovi postavili kot izraze zaupanja v Boga in priprošnjo svetnikov“; piše pa tudi o najnovejših „korakih k spravi in boljšemu razumevanju“.

V duhu tega akorda je ob koncu bogoslužja v cerkvi spregovoril predstavnik zbrane občestva Jože Lampe. Vse je spomnil na to, da je posvečena cerkev pridobitev grahovske in drugih župnijskih občestev v Cerkev na Slovenskem. Posebej se je zahvalil nadškofu Rodetu: za pokončno držo, kleono in odločno besedo, ko gre za „boleče rane, ki pestijo slovenski narod, za krščanske vrednote, ki jih primanjkuje v družbenem življenju, posebno v šolah — in na vsakem koraku.“ Svoj nagovor je sklenil z besedami: „Kar nas je vernih Slovencev in Slo-

SPOMIN NAŠIM JUNAKOM, NAŠA ČASTNA DOLŽNOST

9.30 sv. maša
10.30 proslava

Slovenska Pristava, 11. junija 2000

KOLINE NA PRISTAVI

Na razpolago za na dom v soboto, 17. junija, od 18. dalje.
Kosilo v nedeljo, 18. junija, ob 13. uri, po očetovski proslavi.

Vsi lepo vabljeni!

Correo Argentino Suc. 7

FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211

Registro Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**
Director: **Valentín B. Debeljak**
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-11) 4636-0841
Telefax: (54-11) 4636-2421
e-mail: eslovenian@elsitio.net
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke na ime "Eslovenia Libre"

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4307-1044 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

6. junija 2000

1 dolar	216,73 SIT tolarjev
1 marka	104,71 SIT tolarjev
100 lir	10,58 SIT tolarjev

vencev, v celoti podpiramo vsa Vaše prizadevanja, hkrati pa prosimo nebeškega Očeta, naj Vam tesno stoji ob strani, da bi v duhu škofovskega gesla Stati inu obstati še naprej neomajno stali na braniku slovenskega naroda.

Kdor pa se je sredi julija 1997, na istem kraju udeležil nadškofove romarske poti — na željo svojcev 36 soborcev, ki so (skupaj z Balantičem) na tem kraju izgubili življenja — se je moral spomniti tudi Balantičevih verzov iz nadškofovega mašnega nagovora:

„Moj oče, naj ljubezen me razvema, in naj bom dolgo dolgo bakla nema, ki potnikom samotnim v noč gori.“

In moja pesem in plamen se spreminja.“

Ob koncu blagoslovitvenega slavlja je župnik Metod Lampe strnjeno povzel desetletno hojo do tega dneva posvečene župnijske cerkve. V zahvalo vsem dobrotnikom, iz domače župnije in mnogih drugih po Sloveniji, je vključil tudi vse žrtve vojne in revolucije, ki jim je umirajočim bila v srcu želja, da bi na pogorišču stare nastala kdaj nova grahovska cerkev.

Po Družini

VARČEVANJE, GOTOVOST ZA BODOČNOST

Največje bogastvo človeka je varčnost, najhujša beda je rabsipnost. Tako pravi ljudska modrost, mi pa vam svetujemo: vprašajte v SLOGI o vseh možnostih.

S Karto SLOGO ste deležni mnogih ugodnosti in nagradnega žrebanja za dve nagradi

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**